

Dosarul nr.3ra-1058/21

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Andrei Racu și Iuri Sorochin împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva hotărârii din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 21 decembrie 2020 Andrei Racu și Iuri Sorochin au depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin care au solicitat contestarea actelor administrativelor.

În motivarea acțiunii reclamanții Andrei Racu și Iuri Sorochin au indicat că prin hotărârea Congresului Uniunii Avocaților nr. UA/CA/21/14 din 13 decembrie 2019 privind aprobarea modificărilor și completărilor la Statutul profesiei de avocat, printre altele, la alin (7) al art. I s-a prevăzut: „Statutul profesiei de avocat, aprobat prin Hotărârea Congresului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2011, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 54-57 din 08 aprilie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: la articolul 46, după alineatul (1), se introduce alineatul (11) cu următorul cuprins: Membrii comisiilor Uniunii Avocaților al căror mandat a expirat, își exercită activitatea până la constituirea componenței noii Comisii”.

Totodată, în conformitate cu art. II, respectiva hotărâre a intrat în vigoare la data de 29 mai 2020, odată cu publicarea acesteia în Monitorul Oficial.

Ulterior, prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020 privind modificările și completările la Statutul profesiei de avocat din 13 decembrie 2019 s-a stabilit că:

Art. 1 – s-a constatat o eroare în varianta modificărilor și completărilor Statutului profesiei de avocat, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 126-130 din 29 mai 2020;

Art. 2 - s-a constatat că modificările și completările Statutului profesiei de avocat, aprobate la Congresul Avocaților din 13 decembrie 2020, au intrat în vigoare la 13 decembrie 2019;

Art. 3- s-a dispus rectificarea textului hotărârii Congresului Avocaților nr. UA/CA/21/14 din 13 decembrie 2019 publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 126-130, art. 489, din 29 mai 2020 în partea numărului hotărârii privind aprobarea modificărilor în Statutul profesiei de avocat și a datei Congresului Uniunii Avocaților, inclusiv cu radierea sintagmei „și intră în vigoare la data publicării” de la art. II al acestei hotărâri;

Art. 4 - s-a constatat faptul prelungirii de drept a mandatelor expirate ale membrilor comisiilor UAM, până la alegerea noilor componente ale comisiilor UAM.

Reclamanții au invocat că prevederile statutare interpretate/modificate au fost adoptate de Congresul Avocaților și doar acest organ poate face careva constatări, rectificări, modificări, interpretări la hotărârile adoptate și nicidecum Consiliul Uniunii Avocaților, care este un organ ierarhic- inferior și care nu are competențe în acest sens.

Astfel, în opinia reclamanților, Consiliul Uniunii Avocaților și-a depășit vădit atribuțiile la adoptarea hotărârii nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020.

Totodată, au indicat că ședința din 27 noiembrie 2020 s-a desfășurat ilegal, fără cvorum, cu depășirea abuzivă vădită a competențelor și atribuțiilor și cu adoptarea hotărârii contestate cu un număr de voturi mai mic decât cel prevăzut de lege, fără indicarea motivelor, cu încălcarea formei și structurii prevăzute de lege și fără ca președintele legal al Consiliului Uniunii Avocaților din Moldova, Emanoil Ploșniță să semneze hotărârea.

Reclamanții au solicitat: constatarea nulității și anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților privind desfășurarea ședinței Consiliului Uniunii Avocaților din 27 noiembrie 2020, ca fiind ilegală; constatarea nulității și anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020, în partea în care a fost constatată o eroare în varianta modificărilor și completărilor Statutului profesiei de avocat, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 126-130 din 29 mai 2020, în partea în care a fost constatat că modificările și completările Statutului profesiei de avocat aprobate la Congresul Avocaților din 13 decembrie 2020 au intrat în vigoare la 13 decembrie 2020 și în partea în care a fost radiată din textul hotărârii Congresului sintagma „și intră în vigoare la data publicării” de la art. II al acestei hotărâri; constatarea nulității și anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020 în partea în care s-a constatat faptul prelungirii de drept a mandatelor expirate ale membrilor comisiilor UAM, până la alegerea noilor componente ale comisiilor UAM.

Prin încheierea din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău pretențiile reclamanților Andrei Racu și Iuri Sorochin împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind constatarea nulității hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților privind desfășurarea ședinței Consiliului Uniunii Avocaților din 27 noiembrie 2020 și constatarea nulității art. 4 a hotărârii Consiliului Uniunii

Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020, au fost disjungate într-un proces separat și transmis conform competenței jurisdicționale, Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin încheierea din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost declarat inadmisibil recursul depus de Andrei Racu și Iuri Sorochin împotriva încheierii din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Prin hotărârea din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă acțiunea depusă de Andrei Racu și Iuri Sorochin împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea parțială a hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020 privind modificările și completările la Statutul profesiei de avocat din 13 decembrie 2019. A fost anulată parțial hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020 privind modificările și completările la Statutul profesiei de avocat din 13 decembrie 2019, în partea art. 1, art. 2 și art. 3.

Pentru a decide astfel prima instanță a reiterat dispozițiile art.1 alin.(1) și (5) din Legea privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale nr.173 din 06 iulie 94, care prevăd că, actele normative ale organelor centrale de specialitate ale administrației publice se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Actele oficiale nominalizate la alin.(1) intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial sau la data indicată în text, cu excepția actelor menționate la art.2. Actele oficiale ce intră în vigoare la data prevăzută în textul actului respectiv se publică în Monitorul Oficial în termen de 10 zile de la data adoptării.

Instanța de fond a specificat că conform art. 56 alin.(1) a Legii cu privire la actele normative nr.100 din 22 decembrie 2017, actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării.

În afară de aceasta, prima instanță a specificat că pct. 68 subpct.3) al Statutului profesiei de avocat, adoptat de Congresul Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2011, prevede că, Statutul profesiei de avocat intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Astfel, prima instanță a concluzionat că, pentru ca un act normativ să aibă putere juridică urmează să se publice în Monitorul Oficial, actul intră în vigoare la data publicării sau la data indicată în textul actului, dar care nu poate fi anterioară datei publicării.

Curtea de Apel Chișinău a menționat că la caz, modificările și completările, aprobate de Congresul Avocaților la 13 decembrie 2019, au fost publicate în Monitorul Oficial din 29 mai 2020, deci acestea au intrat în vigoare din data publicării în Monitorul Oficial.

În acest context, prima instanță a reținut că oricărui modificări sau completări aprobate la Statutul profesiei de avocat, urmează să le fie aplicate aceleași reguli de bază care sunt pentru actul normativ care a fost supus modificării sau completării. Iar, aceste modificări sau completări pot fi realizate doar de către organul emitent, la caz Congresul Avocaților și nu de alt organ. Or, Consiliul Uniunii Avocaților, examinând în ședință anume chestiunea „Cu privire la momentul intrării în vigoare a modificărilor și completărilor la Statutul profesiei de avocat, adoptate la Congresul Avocaților din 13 decembrie 2019 și cu privire la efectele juridice ale acestor modificări pentru organele de conducere ale Uniunii Avocaților” (f.d.14), a emis hotărârea contestată în prezentul litigiu cu depășirea competențelor sale.

Astfel, prima instanță a conchis că actul contestat a fost emis atît cu încălcarea normelor legale ce țin de competență, cît și cu încălcarea normelor legale ce țin de momentul intrării în vigoare a modificărilor și completărilor. Avînd în vedere că nepublicarea actului normativ atrage după sine inexistența acestuia, data intrării în vigoare, prevăzută în textul unei legi, nu poate fi decît posterioară publicării sale în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Astfel, nu poate fi în vigoare legea care a priori intră în contradicție cu principiul constituțional privind publicarea legii.

La acest segment, Curtea de Apel Chișinău a reținut și decizia nr.3 din 01 noiembrie 2012 a Curții Constituționale care a statuat la pct. 101 că: în sensul articolului 22 din Constituția Republicii Moldova, este neconstituțional ca printr-o normă legală să fie sancționat un comportament manifestat anterior intrării în vigoare a acestei norme. Or, nu se poate pretinde unui subiect de drept să răspundă pentru o conduită anterioară intrării în vigoare a unei legi care reglementează sau modifică, pentru viitor, această conduită.

Iar, în pct. 109 din decizia nominalizată a Curții Constituționale se indică că nu este echitabil, nu este just și nu este legal ca o lege să-și extindă efectele asupra unor stări de fapt și raporturi consumate sau începute înaintea intrării în vigoare.

Din aceste considerente, prima instanță a conchis că Consiliul Uniunii Avocaților neîntemeiat și contrar normelor legale a constatat că, modificările și completările Statutului profesiei de avocat, aprobate la Congresul Avocaților din 13 decembrie 2019, au intrat în vigoare la 13 decembrie 2019 și ca urmare a rectificat textul hotărârii Congresului Uniunii Avocaților nr.UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019, publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 126-130, art. 489, din 29 mai 2020 în partea numărului hotărârii privind aprobarea modificărilor în Statutul profesiei de avocat și a datei Congresului Uniunii Avocaților, inclusiv cu radierea sintagmei „și intră în vigoare la data publicării” de la art. 2 al acestei hotărâri. Or, autoritățile publice competente la adoptarea deciziilor trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, precum că acțiunea înaintată de reclamantă este inadmisibilă, pe motiv că aceștia nu pot revendica încălcarea prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ. Or, actul administrativ cu caracter normativ, hotărârea Congresului Avocaților nr.UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019 privind aprobarea modificărilor și completărilor la Statutul profesiei de avocat, este opozabilă direct reclamantilor. Aceste prevederi legale ce țin de modificarea și completarea Statutului profesiei de avocat urmau a fi aplicate inclusiv și reclamantilor - Iuri Sorochin ca avocat, iar lui Racu Andrei ca stagiar, după intrarea în vigoare a acestora. Astfel, stabilirea concretă a momentului intrării în vigoare a modificărilor și completărilor au un caracter important și direct asupra reclamantilor, corespunzător la exercitarea profesiei de avocat și a calității de stagiar.

La 09 iulie 2021 Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus recurs, prin intermediul poștei electronice, împotriva hotărârii din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Andrei Racu și Iuri Sorochin (f.d. 27 vol. II).

La 28 septembrie 2021 Uniunea Avocaților din Republica Moldova a prezentat motivarea recursului (f.d. 37 vol. II).

În motivarea recursului, cu referire la aplicarea dispozițiilor art. 68 alin. (3) al Statutului profesiei de avocat, aprobat la 29 ianuarie 2011, recurenta Uniunea Avocaților din Republica Moldova a indicat că acestea sunt valabile doar pentru actul normativ inițial al Congresului Avocaților, prin care a fost aprobat Statutul profesiei de avocat, specificând că actul normativ în cauză intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. În opinia recurente, această regulă nu trebuie extinsă și în privința altor acte adoptate de Congresul Avocaților, prin care se aprobă modificări la Statutul profesiei de avocat, or în privința acestora se aplică dispozițiile art. 41 alin. (17) al Statutului profesiei de avocat, cu privire la caracterul definitiv și obligatoriu al hotărârilor adoptate de Congresul Avocaților. Astfel, recurenta invocă că de la regula generală din art. 41 alin. (17) al Statutului profesiei de avocat s-a stipulat o excepție cu privire la momentul intrării în vigoare a Statutului profesiei de avocat, care face parte din dispozițiile finale ale actului („Articolul 68. Dispoziții finale”) și sunt, după caracterul lor, de unică aplicare.

În acest context, recurenta susține că premisa de la care pornește instanța de fond și anume, că oricăror modificări sau completări aprobate la Statutul profesiei de avocat urmează să le fie aplicate aceleași reguli de bază care sunt pentru actul normativ care a fost supus modificării sau completării, nu este nici reglementată de legislație și nici nu rezultă în mod cert din anumite norme sau principii juridice.

Recurenta indică că momentul intrării în vigoare a modificărilor la Statutul profesiei de avocat, nu ar trebui să determine legalitatea art. 2 al actului contestat care face obiectul prezentei cauze, or în această privință art. 2 din hotărârea contestată nu stabilește, nu reglementează momentul intrării în vigoare a modificărilor și completărilor la Statutul profesiei de avocat.

Din considerentele expuse, recurenta consideră că art. 2 al actului contestat nu poate fi considerat și nu-i pot fi atribuite elementele unei norme juridice cu caracter normativ de modificare și nu poate fi considerată o normă juridică, care ar dispune în privința modificării momentului intrării în vigoare a hotărârii Congresului Avocaților nr. UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019 și nici a unei dispoziții, care poate produce efecte juridice în această privință.

Totodată, pentru a dispune și a reglementa în privința momentului intrării în vigoare a unui act normativ, textul normei juridice trebuie să stipuleze cu caracter de reglementare, în mod expres, acest fapt, stabilind/reglementând momentul în care actul normativ intră în vigoare. Această dispoziție nu poate dispune pentru trecut. Prin urmare, art. 2 nu reglementează, nu dispune și nu stabilește data la care ar urma să intre în vigoare hotărârea Congresului Avocaților nr. UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019, ci doar constată un fapt juridic produs anterior, prin însăși efectul propriu al emiterii actului normativ aprobat de Congresul Avocaților. Conținutul art. 2 al actului contestat nu produce efecte juridice și nu reglementează momentul intrării în vigoare a hotărârii Congresului Avocaților nr. UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019. Constatarea din art. 2 al actului contestat se bazează pe opinia proprie a Consiliului Uniunii Avocaților cu privire la momentul intrării în vigoare a actului normativ respectiv și reprezintă, de fapt, expunerea motivelor și considerentelor pe care se bazează dispoziția art. 4 al actului contestat.

A indicat că art. 2 se referă la o situație concretă, fără a dispune de un caracter general și nici nu stabilește, modifică, sau stinge raporturi juridice existente, or dispoziția punctului 2 nu face altceva decât să constate un fapt juridic produs la data de 13 decembrie 2019, prin efectul acelor acte normative. Dispoziția art. 2 nu

reprezintă nici o interpretare a hotărârii Congresului Avocaților nr. UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019, or interpretarea se efectuează de organul emitent, adică de Congresul Avocaților și nu de Consiliul Uniunii Avocaților.

Recurenta a mai indicat că constatarea de la art. 1 al hotărârii contestate în prezenta speță, servește secretariatului Uniunii Avocaților din Republica Moldova, care a comis eroarea atunci când a remis spre publicare versiunea greșită/neautentică a modificărilor la Statutul profesiei de avocat, aprobate la Congresul Avocaților din 13 decembrie 2020. În lipsa unor acțiuni întreprinse din oficiu de către secretariatul Uniunii Avocaților din Republica Moldova de a remedia eroarea comisă, Consiliul Uniunii Avocaților a fost nevoit să constate situația de fapt creată în legătură cu publicarea greșită în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a modificărilor la Statutul profesiei de avocat, aprobate la Congresul Avocaților din 13 decembrie 2020, pentru a-și motiva dispoziția oferită secretariatului Uniunii Avocaților din Republica Moldova de a corecta greșeala comisă prin remiterea spre publicare a versiunii neautentice a actului aprobat de Congresul Avocaților.

A mai susținut că în esență, nu a avut loc rectificarea prevăzută de dispozițiile Legii nr. 92 din 01 aprilie 2004 privind procedura publicării și republicării actelor normative și a rectificărilor operate în ele, ci o corectare a greșelilor de publicare. Folosirea incorectă de către Consiliul Uniunii Avocaților a noțiunii „rectificare”, atunci când s-a avut în vedere și s-a efectuat, în final, o operațiune de corectare a greșelilor de publicare, nu este în măsură să determine nulitatea art. 3 al actului contestat. Drept efect, nu a avut loc rectificarea textului art. II al hotărârii Congresului Avocaților nr. UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019, acesta rămânând nemodificat în aceeași versiune aprobată de Congresul Avocaților la 13 decembrie 2019, astfel încât art. 3 al actului contestat nu a generat consecințe, negative ori pozitive, pentru nicio persoană.

Din aceste considerente, o eventuală decizie de anulare rămâne la fel fără conținut și efect juridic și va viza doar aspectul formal al art. 3. în măsura în care a fost conceput, înțeles, executat și al efectelor juridice produse, art. 3 al actului contestat nu reprezintă o rectificare și nu este ilegal, fiind emis în conformitate cu competențele pe care le deține Consiliul Uniunii Avocaților.

Astfel, prin intermediul art. 1 și 2 ale actului contestat Consiliul Uniunii Avocaților a constatat greșelile comise în procesul de publicare a actului aprobat de Congresul Avocaților și a constatat faptul intrării în vigoare a acestuia la data emiterii. După natura lor, articolele 1 și 2 nu constituie altceva decât o expunere retrospectivă a Consiliului Uniunii Avocaților asupra unor situații juridice produse anterior, reprezentând constatarea Consiliului asupra efectelor juridice produse în temeiul hotărârii Congresului Avocaților nr. UA/CA/20/14 din 13 decembrie 2019, constatări care nu produc efecte juridice. Totodată, nici art. 3 nu stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice, nu instituie noi reguli anterior neexistente, nu modifică raporturi juridice și nu produce efecte juridice pentru reclamanți, ci doar dispune în privința corectării erorilor comise la publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, prin radierea unei sintagme din textul publicat în Monitorul Oficial, pentru a corecta o eroare comisă la publicarea actului normativ, fără a reprezenta o modificare a acestuia.

În rezultat, prevederile art. 1,2,3 ale actului contestat reprezintă, de fapt, motivarea art. 4 din același act și nu pot fi calificate decât în calitate de operațiuni administrative care nu produc efecte juridice.

Recurenta opinează că activitatea administrativă presupune emiterea de către o autoritate publică a unui act administrativ cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Raportate la actul contestat, dispozițiile art. 1, 2, 3 ale acestuia nu reprezintă norme de interpretare/modificare a actului normativ a Congresului Avocaților, nu afectează nicidecum drepturile reclamanților/întimați, nu produc efecte juridice defavorabile acestora, deoarece hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților nr. 16-02/27.11.2020 din 27 noiembrie 2020 nu are drept scop și nu reglementează nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public, ci reprezintă operațiuni administrative constatatoare și tehnice care au drept scop determinarea secretariatului Uniunii Avocaților din Republica Moldova să purceadă la corectarea erorilor comise anterior de acesta, prin remiterea spre publicare în Monitorul Oficial a unui text greșit/neautentic. Aceste concluzii, în opinia recurente, determină nu doar netemeinicia pretențiilor reclamanților/întimați și a concluziilor instanței de fond, ci și inadmisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la data de 24 iunie 2021, fiind notificată recurente Uniunii Avocaților din Republica Moldova la data de 28 septembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d.36 vol. II).

Astfel, recursul depus la data de 28 septembrie 2021, de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova este în termen.

La data de 13 octombrie 2021, intimaților Andrei Racu și Iuri Sorochin le-a fost expediată copia recursului depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.62 bol. II), însă aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că

admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile

cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nina Vascan